

Doru Ilana

Crizantema de pleonasm

— Volum Festival —

**Editura MARINEASA
Timișoara, 2000**

CRIZANTEMA DE PLEONASM

)- volum F estival -(

Cu parfum de miez de

AFOREZII ȘI POERISME

(posibilă antologie de autoparodii la prozele, poeziile și aforismele
nescrise)

MOTTO: “Se întâmplă adeseori
să nu înțeleg ce spun și
totuși cele spuse să corespundă
exact cu ceea ce simt”
(O. ELYTIS)

Orice neasemănare cu vreo poezie sau proză din irealitatea
înconjurătoare/întâmplătoare
este impur și simplu
stânjenitoare.

(AUTO - RULE)

Soției și copiilor

CARTEA I.

GROAPA FURATĂ*

Mott(an):

câinele de motan
roade oasele timpului
torcând apoi
din rumegușul secundelor
caierul invizibil din care
disperarea șoarecilor
își zidește hainele
de un cenușiu prea strâmt
al vieții

[poem scris pentru combaterea
urii și retras din volumul
sthendalian “UMOR(roșu și)NEGRU”

(‘n ceru’ gurii).]

*La sfârșit are ERATA

ASTEIA - S GÂNDURILE CU ELE DEFILĂM
(- fals poetica -)*
din volumul “De ce nu mă duc să mă culc?!”

O poezie mai mică
trebuie să salute prima
- scoțându-și respectuos titlul
și înclinându-și primele versuri -
la întâlnirea cu
o poezie
căreia i-au căzut deja
rimele și ritmul
și i-au albit
versurile

*

“- Ce leneșă-i strada pe trecerea de pietoni!”
“- Păi, da... Toată ziua-i în pijama.”

*

Eludând conferința de presă de după maci, gazdele i-au
agresat, totuși, portarului echipei oaspete, câteva între
...bări...

* Corect (lat.) ARS POETICA, într-o traducere nefiroscoasă înseamnă că
poetica e cam... arsă.

*

Becurile
tot atâtea cuie
care răstignesc
- pe crucile străzilor -
Mântuitoarea Noapte.

CARRARA ...că n'ar ara

Statuia absenței nevoii de poezie
părăsește fericită atelierul
inimii poetului
recompunându-se în blocul de marmură
al indiferenței
față de lipsa absenței

Poetul înlătură cu dalta inspirației
din conglomeratul limbajului cotidian
surplusul de cuvinte
eliberând statuia poeziei

Apoi iubitorii de poezie
îi transplantează metaeuforic
aripile
sensibilității lor

(Poezie cioplită din topor)

AMINTIRI DIN COPILĂRIILE MELE
(alergând) după MAXIM GHEORGHE

Pădurea protestă energic, atunci când focul îi arse, din neatenție, un tufiș mărginaș. La intervenția vântului, însă, îi primi spușele.

*

Ea era urâtă, dar îl monitoriza cu soare în priviri. El era frumos, dar o privea cu soarele-n ochi.

*

Copiii se întorceau de la ștrand, mergând alene spre casă. Paznicul de noapte, Vasile, se îndrepta spre fabrică a lene goală...

*

De Vasile Pistolaru se temeau atât dușmanii cât și prietenii, el fiind un trădător de elită...

*

Vasilică era un om bine informat, dar slab de constituție. Petra era o persoană ignorantă și crasă.

*

Petrică se afla în dreptul porcăreței când autoabuzul era mai M.A.I. să-l calce. Dovedind multă prezență de spirt și mult sângerce, sări în lături.

*

Deși foarte grăbit, criticul a avut amabilitatea și a mai prostit câteva cuvinte despre inteligența cristalelor...

*

În urma întâmplărilor prin care a trecut, făcându-se de poveste, Albă ca Zăpada a rămas cu un pitic nervos...

*

În fața viteazului dușmanii cădeau ca muștele, pe carpete...

*

Nuntașii, deși străini, au petrecut după obiceiul rockului...

*

Pentru poemul cinematografic “Tâărăș spre acoperiș”, Gheorghe Apompieritei a primit premiul “O SCARĂ” la festivalul de la Chișinău.

*

Deși ședința s-a prelungit destul de mult, nu au reușit să epuizeze punctele (și nici măcar virgulele!) de pe dezordinea de zi...

*

Văzând mărimea seringii, bolnavul o luă la sănătoasă...

*

În loc să-i dea haine uscate prietenului, ud până la piele, Vasile Vorbăretzu îi îndruga: “Vezi și uscăte...”

*

Spaniolii au dus împotriva lui Napoleon un război de guerilă, iar rușii unul de Gerilă...

*

Napoleon a rezolvat stringenta problemă a necesarului de mareșali, punând direct degetul pe raniță.

*

Europenii au învățat de la africani trecerea pustiului pe cămilă și a străzii pe zebra...

*

După spectacol, comicul de serviciu i-a invitat pe admiratori la audogafe.

*

După ce l-a omorât pe Remus, Romulus a avut... Remuscări...

*

La ultimul campionat mondial, hocheiștii s-au întrecut pe gheață și pe moarte...

*

Din nefericire, unele filme pentru copii sunt doar desene reanimate.

*

Nefiind prune, într-un an, poeții au tras, totuși, o petrecere de comină.

*

Scoasă din lacul pe malurile căruia trona uzina chimică, lebăda arăta ca o curcă poluată.

*

Contemplându-l pe Ă. Agreucenei în fața tablei cu 64 de pătrate, credeai că veșnicia s-a născut la șah...

*

Lucra cu ziua, pe apucate. Dar numai noaptea...

*

La început, pentru a comunica la distanță, oamenii au folosit focul și fumul. Abia mai târziu au domesticit porumbeii și poștașii.

*

Povestea Trecutul: “Pe vremea când eram eu viitor...”

*

Cei doi bătrâni, așezați în fața televizorului, fumau pipă și depanau amintiri.

*

Deși se îmbrăca numai în gri, Nicolae Acenușăresei era supranumit “eminența cenușie”.

*

Era pe vremea când consilierul șef Vasile Tunaru tocmai lansase un nou proiectul cultural...

*

La ultima conferință de presă, Nina Abrutăresei a cam tras spusa pe turta ei...

*

După terminarea spectacolului de muzică populară, admiratorii s-au repezit ca lupii la Stana.

*

Criticat aspru, Ion Acioabăniței a făcut ca lupul (de brânză mai) alb.

*

Afirmația că ar fi plagiat pe J. Verne, scriind “Peninsula cu elice”, A. Apersecutatei a luat-o ca pe o insulă personală.

*

Pierzând la cărți, V. Acartoforoaie s-a aruncat în prăpastie și a murit de rușine.

*

La Ignat, D. Macelariu, rămas fără lemne de foc, a tăiat parcul...

*

IMACULATA PERCEPȚIE

O pisică albă de angora
șoareci albi prindea
printre fulgi de nea.

O Femeie de Zăpadă
cu o cretă în fărâdemâna
cea dreaptă, succesele-i bifa
pe pereți de nămeți.

La toate acestea
- uitând să mai treacă strada -
se uita infirmiera
Albă ca Zăpada.

Un albatros
- în oglinda Mării Albe!
vedea întreaga întâmplare
pe dos...

Din volumul care, oricum,
ne distrează
“De 1 Fulg de Nea
frigiderele nu lucrează”.

TEORIE BLACKKE CU 3 GĂURI

MOTTO: La început
universul întreg
era o
singură
gaură.

Black-holes pentru
cosmopoliți (un fel de
polițiști rătăciți în cosmos
fără a “ști”)
sunt (fără)miturile
de la masa/din casa
Cosmosului
care s-a supărat și a
înfulecat
haoticul schweitzer (hé! hé!
din burduf de cîne-verité).

*

Black-holes sunt,
pentru cînefilii
(filosofii lui “cine?”)
negativul fostei bolți cerești
- film executat din
ordinul Sune(stu)pidului
de-atunci, ca material de

difuzat în matz-mediu
în vederea stăvilirii
epidemieii numită
provizoriu de frumos și de ordonat! -
Cosmos

*

Găurile negre sunt oile speciale
ale turmelor albelor amintiri,
profunde resturi
din Schweitzerul Universal numit (haios!)
în vremuri de strădemult
HAOS...

(din volumul scris ca o părere
“3 PUNCTE DE VEDERE”).

AUTOPORTRET CU TOMOGRAFIE

MOTTO: “Când amintirile-n trecut...”

Din pauza creierului prăpăstios,
neatență la o circumvoluțiune,
o amintire a căzut în prăpastie
- a căzut ca o proastă de pe gândul-cal -
accidentându-și segmentul de real.

Trezindu-se la spital
a povestit cum a salivat-o un câine
“purtând la gât un butoi năzdrăvan
din care curgea parcă un... țigan”.

“Salvamutul cu câinele
era un “ROM” - a spus ea vorbind mai greu -
din echipa aceea de salvavișeu”.

Iar în drum spre secția de “Reamintire”
și-a amintit de o nemulțumire:
“Vă spun, totuși, cu părere de rău
că nu mă prea pot mișca de la brâu,
deoarece un medic specialist în “psi”
m-a zidit pe jumătate-n gipsy”.

...și nu-și mai... reaminti...
(din ciclul “Să nu te miri!”, căzut
în volumul “Prăpastia cu amintiri”).

SMINTISSIME

de Laleck T.Le Comanda

Tudor Asculptoriței: “După dispariția personalităților, umbrele lor se mișcă neliniștite, până în clipa în care sunt fixate cu ajutorul unor statui...”

*

Adriana Atermometroaiei: “Între dorința noastră cea mai fierbinte și recea realitate rămâne, întotdeauna, o indiferență de temperatură...”

*

Ancuța Aturbării: “Oare câinii au dinți care se numesc “umani?” Și ce fac ei atunci când ceilalți ne sancționează pentru nerespectarea poruncii «CAVE CANEM»?”

*

Nicu Vâlvoi: “Primul fir de păr căzut se crede legendarul intemeietor al Imperiului Cheliei.”

*

FEMEIA de ZĂPADĂ: “Iarna zilele se fac mai mici - redevenind copii - numai pentru a se putea bucura de jocurile zăpezii”.

*

ARHIMEDE S.A. (SuperArhimede): “Un corp cufundat în apă... se udă!”

*

Pe timpul când toți strigă: “ELIPSĂ DE SARE!”, Soarele este mâncat. De vâr colaci în traistă...

*

Încă n-am făcut o călătorie în jurul pământului, dar am reușit peste 50 în jurul Soarelui.

*

Soarele - singurul lucru fără umbră...

*

Cred că o rază de întuneric ar naște umbre de lumină.

*

Lumina, mândră de originea ei stelară, ne arată zilnic izvorul ei; întunericul, nu...

*

Uneori imaginația înlocuiește memoria la paza trecutului.

*

Mulțimea - o singurătate aglomerată...

*

Zilele-mi mor, una câte una. Deci, mor și eu. Mor, deci exist!

*

Orice bolovan de pe Terra e o posibilă stea căzătoare pentru locuitorii altor planete.

*

Trandafirul este fascinanta certitudine a ideii că în viață frumosul se situează deasupra ghimpilor...

*

Umbrele noastre interioare se află în căutarea unui izvor de lumină dispus să le dea naștere...

*

Semnul întrebării este un fost semn al exclamării care se îndoiește de fermitatea adevărului clamat?

*

Sinele nostru se bucură când plângem. Și-a aruncat tristețea pe fereastră...

*

Poate că pietrele ne hotărăsc destinul și noi, zadarnic, privim spre cer.

*

Amintirile - monumente sau simple pietre funerare la căpătâiul faptelor noastre.

*

Unii poeți romantici foloseau numai cuvinte cu păr negru și ochi albaștri...

*

Semnul exclamării este un “I” umflat în pene, care - din neatenție - își zdrobește propriul punct de vedere.

*

Fructele sunt copiii din flori ai pomilor...

*

Umbrele - agenții secreți ai nopții...

*

Virgula este un punct, care, din cauza căldurii frazei, a început să se topească.

*

Cartea - ca un oraș: rândurile sunt străzile ei, iar cititorul - viitor cetățean sau simplu turist.

*

Să reușești lacuri de acumulare pe fluviile ideilor tale. Atunci problema luminii interioare e ca și rezolvată.

*

Stelele - fulgii unei ninsor ce vine de dincolo de ceruri...

*

Dacă fulgii de nea n-ar fi atât de albi, nu i-am observa când cad și am călca pe ei...

*

Iraționalul nu poate fi gândit. El se trăiește numai...

*

Realizatorii culturii "NAZCA" au fost unici. Alții ca ei, n-au cum să se mai nască...

*

Nisiparnița învață timpul să treacă vremile de strâmtoare...

*

Țigările - cămilele clipelor noastre pustii...

*

"Față de Enescu, Eminescu e mai muzical cu un Mi(se pare)".

*

DAGA DUBITO, DECI MĂ ÎNDOIESC

Moartea există
doar ca moment al “unei vieți”.

Moartea “în sine”
sau “pentru sine”
nu poate exista.

Nu există,
deci,
Nu cugetă!
Nu cugetă,
deci,
nu se îndoiește
de afirmațiile
de mai sus?!!

(din volumul găsit pe-o margine de șanț
“Ignoranța este, de fapt,
ignorarea faptului că suntem
ignoranți”).

**ANTIRĂZBOINICĂ, DAR CU UN PISTOL,
DOUĂ GLOANȚE ȘI UN P.S.**

Pistolul tresări și scoase un urlet:
- cineva-i lipise de tâmplă
un glonte-mpușcat
de-un gând pornit din suflet -

“Până acum nici n-am știut că am tâmplă!
Dar ce mi se-ntâmplă?!”
- Îi trecu, prin țeava-i goală,
ca un glonte,
această întrebare simplă.

Atunci, careva dintre eroi,
îi vârâ urletul scos înapoi
și, văzându-l cum sta pe ace,
îl liniști, invitându-l să lupte
- cum s-o pricepe și el -
pentru pace.

(Din întâmplările unui pistol/ce se simțea
tot mai naSOL”)

P.S.
El, temător de al Războiului Zeu,
se internă, pe loc,
într-un muzeu.

POE-NOVELĂ CORECTATĂ (înainte de a fi tipărită)
ȘI, IATĂ, (cu greșeli) TELEVIZATĂ

CASTELUL DIN CĂRȚI de ShockMotto:

**“Între două coji de
zi Miezul Noptii se...”**

...cu fața (da?) - e bine-așa?! - spre S(URDA) -V(ISĂTOARE?)

MIEZUL NOPTII bătută de faxuri/vaxuri

pictate/picate de (la) verzele/berzele cicălătoare

(ah, verzele! aceste acre batiscafuri în (c)Oceanul

de M(o)are) -

Miezul Noptii, digerând surescitat un actor abia ratat,

se lăsa din greu fil(m)at! (ahh! iar uitai să mai zic: -Șah!)

de un cineva de la cine(ma) m-a mai subtitrat(?).

Fi'n'că regi (ai Landei??) zoru' o(blagos)lovise

cu picioru'

- Luna asta tare-i adormită! -

ea nu mai/iunie vru/putu să le binelumineze

de(h!)coru' ...

Din lipsă de recuzită,

Turnu - Castelului, zidit de un urss fără ceas,

nu știa cum replicii să-i mai dea (peste) glass...

În locul lui (de veci/devici?/dac-auzi, tu nu

mai ...plicii!)

cu o lăută (tristă tare, ș-abătută) Noaptea cea Neagră

și Sută

- slută la slută! (uite că se poate!) -

fu bătută, ca-n Bolintin(ea, nu?!), fix pe jumătate,
de un Oro...goliu de cap complexat/compensat.

Păcat!

(rămas, se pare, nedigerat, de la mai-sus-
degeratu'

- că era frig! - actor de teatru).

Spre a arăta orelor milei cum se despică-n 24
firul zilei/silei de final triumfal/biumfal și...babanal
îi replică un imBerbeculeț (mult ero(T)ic și-
ndrăzneț),

izbind Poanta Castelului de Lapte Bătut
- cum trebuia să vă spun că-l chema, de la bun
început -

cu dulci behă(hăi!)eli de șoapte (fin'că-afară
este clar că era noapte!).

Abia atunci (în brațe cu noi p(o)runci!!!),
anticipând și voios ieșind
pe crenelul fără pridvor, o Jun(c)ă - Domniță

Rânză

vesti tuturor că, abia în episodul viitor,
se va face MAREA BRÂNZĂ!

[din volumul "SĂRI(re)ALU' DĂ ZER(viciu)
ciclul "POEZIE LA OS(piciu)"]

STATUIATOTH

Statuie din raze de lună
pentru frumoasele
visări

Statuia din ghips
pentru ploioasele
amintiri

Statuie de vânt
pentru deșeurile
de gând

Statuie de foc
pentru inocenta
hârtie

Care acordă azil
grupului statuar
al unor versuri
de coșmar...

— & —

Cât timp va mai trebui
să susținem bolta Pământească?
se întreabă, trecându-și povara,
tălpile

— & —

- Cu ce reușeau primitivii
să-și polueze
viața?

- Tot cu gânduri!

— & —

(Din volumul “Măcinat până-n zori”
ciclul “Amintiri dintr-un
zgârie nori”)

DE-A BABA-VORBA
– PROvorbe ȘI THEcături

Caloriferul ne-a adus, pe mulți, la “Scapă de lemne!”

*

Să faci din “Sunset...” de bice și să mai și pocnească!?

*

De bine de rău, școala nu este o colită...

*

Era econom, nu de ieri-de-azi, ci de (B)ani de zile (negre).

*

Vorbești de lup, și lupu-i la gușă!

*

Câne, poate, oase roade!

*

Nu se mai știe de unde ia sare iepurele...

*

Paza bună trece. Primejdia rea, nu...

*

Împotmolirea reformei ar putea să ne ducă, pe unii, la urne funerare...

*

Și falsificatorii de falsuri se pedepsesc?!...

*

Orb la orb nu scoate ochii!

*

O mână spală pe alta și amândouă fac pilaterie din
(ultimul) Pont.

*

Noi, pietonii, de la (CALDA)RÂM ne tragem... repede.

*

În grajd, cine nu mugește, nu mănâncă.

*

Bețivului frunțaș îi tremură mâinile din pauza băuturii...

*

Pe bețiv îl potolești numai dacă îi pui în față cotul
manierelor elegante!

*

Râde ciob(an) de (intelectu)oală spartă...

*

Frigul e mesaGerul iernii.

*

Omul e surplus greșelii...

*

Din două rele să-l alergi pe cel mai mic.

*

Disciplina de fier nu se păstrează în mediu umed.

*

Pe planeta cu vinuri curgătoare, ființele superioare se
îmbată cu apa rece.

*

Pentru lumea subpământeană problema rădăcinilor se
pune invers.

*

Cine știe carate are 4 mâini!

*

La omul Lăudat să nu te duci cu șahu.

*

Nu zice hop până n-ai zărit șanțu'!

*

Lupu' păru că-și schimbă năravu'...

*

Ce ție nu-ți place, altu' ia,...nu face.

*

Nimic nu-i mai curios ca o întrebare.

*

Și privirile grele pot șifona...

*

O durere mică nu-ți ajunge nici pe-o măsea...

*

PSEUDOTRIPTIC DE SINGURĂTATE

– I –

CENACLUL

Cel mai bun prieten citea omului
de zăpadă islandeză
o carte pekineză
- scrisă în limba pisicilor de angora și
tradusă de-o găină siameză -
Beșugul de note de la subsol
traducea perfect și domol
mieunatul în lătrat - dezghețat
iar cutia cu pureci - un apendice pătrat
sau o errată a cărții (să pară mai scătării) -
ajută la transmiterea simțământului comun
al scărpinării...

– II –

CERTITUDINEA

Nici dacă toate dilemele lumii
s-ar întrunii într-un congres
n-ar putea rezolva problema stânjenitoare
a dreptului la viață
al certitudinilor.

– III –

SINGURĂȚĂȚII

Nu știm dacă singurătatea
amenință sau este amenințată

Singurătatea este posibilitatea
- la îndemâna oricui -
de a realiza mult râvnita unitate
- primordială sau nu -
a Lumii

...făcându-te a uita
că la periferia ta
- cu fiecare vers -
se naște inima
împrăștiatului Univers

PROST-SCRIPTUM

“- Ia uite! Au apărut primele frunzulițe!”, zise Mugurel.

“- După cum se verde”, mormăi Muguroi...

*

“- S-a sinucis, ca Nina, eroina lui Tolstoi...”

“- Ana! Care Nina?!”

*

“- Nu se mai satură de fiert oala cu cartofi...”

“- Cred că nu-și dau zeama...”

*

“- Nu te joci tu cu banu’!”

“- Ba, da!”

*

Cal I: “- Nu mai pot! Trebuie să-mi iau un mic concediu...”

“- Dii! boală... “zâsâ căruțașu’ moldovan.

*

“- Ia să văd ce-ai lucrat astăzi?”, zise Abdul al Deșertului, către fiul său Ben Abdul.

“- N-am reușit decât o Fapta - Morgana...”

*

“- Nu crezi că Tră, Dhă și Torry, ne vor trăda?”

“- Of course... de topor...”

*

“- De ce a tăiat Pătru firul în 4?”

“- Ca să-i împace pe cei 4 fii ai săi.”

*

“- Ce minunăție a mai fost și vărul din Alexandria!”, zise Ion Zugravu.

“- Poate, vrei să zici, Barul din Alexandria.”, comentă C. Abarmaniței.

*

“- Eu merg la Miami - zise V. Anekatei - că acolo umblă câinii cu colaci (de salivare) în coadă”.

*

“- Ei, pisicutzo, ți-a plăcut «ȘOARECII JOACĂ PE MASĂ»?”

“- Miaauu”.

*

PRIETENUL LUI FIECARE

MOTTO: Poezia era atât de
plicticoasă încât
căscău până și
versurile.

Cuvântul “nevoie”
este arbitrul unui meci
între viață și
mai mulți prieteni adevărați.

Căci patria prietenilor

este prietenia...
Cuvântul prieten
este singurul prieten adevărat
al cuvântului
amic.

Dar cuvântul amic
nu prea-i poate fi prieten
cuvântului prieten,
el fiind prea mic...

Fiecare îi este prieten cuiva
iar cuiva îi este prieten altcuiva.
Și abia altcineva îi poate fi prieten
lui fiecare.

Numai așa putem afirma
că
“fiecare”
are
un prieten!

NESPERIATA SPERANȚĂ

Nici nu știu la ce să mă mai aștept!
Ieri seară s-a prostit și
cuvântul «Deștept»

Azi am văzut o altă năpastă:
cuvântul «Glumă» trecând la braț
cu o proastă!

Lângă o zicală-nțeleaptă sadea,
cuvântul «Râs» ca un biet amărât
plângea.

Se tăcea tot mai mult cuvântul «Zvon»
cel cu inima și capul gândite
din beton,
căci pentru nesimțirea lui plebe
s-au scumpit chiar și
excursiile gratuite
- împreună cu Soarele -
prin Calea Lactee

(Din volumul “Papă - Lapte-Praf
în vizită la fotograf”)

CUVINTE ÎN EXCURSIE

Cuvântul “șofer” conducea
cuvântul “autobus”
de cuvinte “pasagere”,
plin până la refuz

Deodată, în noapte,
apăru cuvântul “pod”
și, la trecere peste el,
cuvântul “șofer”, pe numele
de familie “nerod”
- după tată, după mamă - “dement” -
își aminti subit
de un văr de aproape
- cuvântul “accident”...

(din volumul “Poezii fără
POSTAMENT”)

ERRATA (tă)
din “VINA MLAȘTINII DE SCRIS”

Hoțul zări gardul și, pe loc (repaus!), câinele care păzea cartea se strepezi la el.

*

Poștașul se întâlnește, la berăria “DOUĂ PERE”, cu un colet de serviciu...

*

Parfumiерul a plecat furios de la spectacolul “MIREASMA VÂNDUTĂ lui SMECHT ANNA”.

*

Bijutierul nu-i grozav la tango, mambo, twist... Dar nu-l întrece nimeni la fals...

*

Lovit de un Wulthur, Yepurele căzu răpus în urma (tălpilor?!) unui atac de (a?)cord, căci nu primise în timp util, vestea anticlonț.

*

Piesa “Romeo și Julieta” am văzut-o prin martie. “D’ale Carnavalului”, mult mai decent...

*

Casă-l mai dezvețe să tont ceară bani cu împru - Mutu Vasile a lu’ Zgârcitu iada “T” lu’i” Vasile Mânăspartă o lețcaie, soția minte toată viața.

*

Ca să-i mulțumească pe toți prietenii, Poetul a delicat fiecăruia cânte o poezie.

*

Ion Pokeristul juca-mâncand. Câinele se învârtea în jur(înd)ul mesei, dând din coadă și așteptând osul de pică.

*

Cartea despre poezie cuprindea doar câteva file. Dar cea despre cruciade avea sute de păgâni.

*

“Să ridicăm statuia fericirii noastre pe socru!”, zise miresei ginerele bancherului...

*

Și de data asta am reușit să tipărim cartea, chiar dacă nu ne-au prea ajutat sponSORRY.

*

Ion Melomanu purta opinci șuman, itzary, dar se așeza totdeauna pe scaunul cel mai șubert...

*

Ciobanul îndrăgostit, i-a promis iubitei chiar și lâna de pe cer.

*

Pietrele crăpau după gerul sec(si!).

*

Timpul se rostește în sensul oaselor de ceasornic...

*

Ea nu se temu de bisturiu, căci era o piatră în toată fierea.

*

“A ști sau a nu ști?”, murmură adormită bătrâna filosofie, lăsând treaz un semn de întrebare...

*

“Colorează, mai bine, trandafirii!”, l-a îndemnat pe Ionică, proful de desen. “Nu mai strica rozul pe găște.”

*

La festivalul “CRIZANTEMA de PLEONASM”, îndrăgitul solist a cântat, cu tristețe în glas, romanțele: “Adio gripe fericite” și “La umbra eunucului bătrân”.

*

INTER-MEZZO 1 X 2

Aforezii calde pentru
peticit
Poerisme reci(proc avantajos)

MOTTO: Se spune că
Poteca
de supărare moare
dacă n-o mai
călcăm în picioare.

Mottă Nell: Curcubeul este - se pare,-
adevărata față a unei
raze de soare.

Cenușile - toatele! - sunt
testamente ale pădurilor
încredințate notarului Vânt.

(rămase din volumul "FRUMOASA DIN
PĂDUREA ADORMITĂ

AYUREA)

*

O păpădie
este singura floare
cu autorizație
de stafie.

(din volumul "POEZIE BUNĂ DE CITIT
CU OCHELARI DE LUNĂ").

*

Oceanul este un cer
zbuciumat
de griji terestre.

(din volumul "POEZII PUSE PE NOTE"
auzite de la DON QUICOTE).

*

PRIVIRE DE PE TERASĂ

o prostie a crescut mare
și s-a făcut frumoasă.

*

SADISM DE DOUĂ PARALE

să arunci, pe stradă, iarna, cuiva
vorbe goale.

*

INDIVIZII CU GABARIT DEPĂȘIT

au dreptul - recunoscut de Soare -
să fie însoțiți de-o
umbră mai mare.

*

Mai multe maimuțe
au ratat saltul și au
picat din pom.
Dar numai cea care
a căzut pe gânduri
a devenit om!

(ex. vol. "GÂNDURI ADORMITE CĂZUTE DIN
POM").

*

Deși populația globului
a crescut, numărul zilelor din
an a rămas același!
(ex. vol. "CĂLCAT DE ADDIDAȘI").

*

Dacă nu vom arunca
peste ele lemne reci,
flăcările focului
se pot topi de căldură!
(ex. vol. "OBȚINUT PRIN TORTURĂ").

*

Un ceas cu cuc
e un uituc
și prea banal...

El și-ar dori
- preț minimal -

un ceas... cuc,- al
un ceas-cu-call
(din vol. "La X trecute, făr' ceva
AR NECHEZA, AR NECHEZA!").

*

În fiecare clipă
se naște și moare
câte o secundă!
(din vol. "GÂNDIRE SCUNDĂ").

*

Ceasul este un robot,
care tunde
timpul de secunde.
(din vol. "COAFORUL CU MICROUNDE").

*

M-aș pune-n pat...
dar ce păcat!
Și ce jale-adâncă!
Frigul cel doarme
nu s-a trezit
încă...
(din vol. "PATUL DE STÂNCĂ").

*

Fantoma timpului
pierdut, ne sperie
- din nefericire -
atât de puțin...
(din vol. CĂZUT CA UN ac
DINTR-UN CAR cu FÂN").

*

O stea nu-i decât
proiecția în imposibil
a gândului nostru
cel mai frumos!
(din vol. "TOTU-MI MERGE
PE JOS").

*

Un copac singuratic
este un poet
în lumea copacilor.
(fițuică din
"CARTEA DE ZBOR A GÂNDACILOR").

*

Don Quijote -
singura zeitate care
ni se-nchină.
(un pui de adevăr din
"JUNGLA ILUZIILOR DE MÂNĂ").

*

...disperat ca un cuvânt
ce n-a mai prins
ultimul vers...
(pași din volumul cinetic
"GÂNDURI ÎN MERS").

*

INTELEPCIUNE DE CUȘCĂ
și umbra
câinelui rău
mușcă!

*

O NOUĂ SPECIE
...pe cale să se nască;
noi cuvinte ce vor uita
să vorbească...

*

AȘA CEVA
...nu se mai poate!
Prea mult timp trăim sub tirania
ideii de LIBERTATE!

*

CARTEA a II-a

(și probabil)

ULTIMA pg. (PA, GINA!)*

mottoy:

Soumithra era hindus
în eroare vasile fu indus
de fluviul gange în care
se scâldea o rază uscată de soare
și zise pocnind din falange
- pentru a speria un țigan -
că india e o facultate
fiindcă are
DEKAN

* Spre sfârșit de drum, are iarăși PROST – SCRIPTUM

ULTIMA PG.

ea e frumoasă ca inexistența
și nu există
la fel ca prezența
uei mult prea arse amintiri

ea e sentimentul pe care ploaia
îl arde în suflete
când suntem singuri
și sufletul ei ne-nvinge
ne ninge
pe meninge
vezuviano-pompeian
cu cenușa tuturor
incertitudinilor

ea nu rimează decât cu sublimul
cel inaccesibil nouă
din teama de mult prea vecinul său
ridicol

Poezie extrasă, sentimental, din ventricul
(Din vol. "Rătăcit prin lume",
ciclul "Să spunem lucrurilor pe
prenume")

TEHNICA-I DIVINĂ

În ultima vreme
pot fi auziți cum se plâng
tot mai mulți zei loviți
de avioane, rachete,
- și chiar de sateliți -

Dar toate aceste accidente
- lipsite de antecedente -
vor fi la rându-le lovite
- minte ca să ție -
cu o cerească-subvenționată
infirmierie.

(din volumul scris în grădină
“Semafoare celeste-n reună”.)

NONDISPUTA

GUSTY I cal MARE: - Mie îmi place
bustul zeiței Pallas,
că-i și deștept și, totuși, gingaș...

GUSTUL ICĂ al II-lea: - NU știu cum se face,
însă mie-mi place
bustul lui Apollo,
care... “nu-i de ici - de colo!”

CORUL PROVERBELOR (Legănându-se pe-o plută):
- Busturile, dragilor,
nu se mai discută!!!

(din volumul “Galeria mută și cheală”
cioplit/șoptit după multă
păruială).

L I R I C Ă de IARNĂ (DELIRICA I A R N A).

Promisiunile unor oameni politici, deși mai puțin frumoase și seducătoare decât viorelele și brebeneii, sunt tot așa de adevărate ca și ghiociei¹ ce-și fac apariția la dezghețarea frigidului.²

¹ ghiocel - instrument aflat în dotarea participanților la campionatul mondial de ghicit, rezervat junioarelor

² frigid - închisoare pentru alimentele³ care lăsate de capul lor ar fi primejdioase pentru om.

³ alimente - niște fricoase care se refugiază în frigidere² pentru acumulare de sânge rece în vederea confruntării finale cu un animal superior...

Ș T I R (B) E

...Savanții, căutând în Groenlanda umbre din preistoria Omului de ThePada (Zăpada), au ajuns la concluzia că în străvechime acesta avea mâini și picioare.

Dar, deoarece oamenii de zăpadă își aruncau măturile, morcovii și oalele și fugeau lângă foc - primejduindu-și înghețata lor de viață, străcopiii i-au pedepsit...

...Umbra omului de zăpadă se topește odată cu el?!

I A R N A D E L I R (I C Ă)

- mo(nu)ment poetic -

- La venirea primăverii
(simțind cum pierd partida)
Oamenii de Zăpadă
Zboară'n Antarctida?!

- Da' de unde, măi flăcăi!
Ei doar se topesc...
după ...ghiocei...

(Din "Jurnalul lui Pierre de Yarna" -
poet născut, iarna făcut!).

CÂNTEC PENTRU ADORMIREA OMULUI DE ZĂPADĂ

Ca un hoț de elită/belită ce e
Primăvara
mi-a spart seiful cu
amintiri de iarnă...

La reconstituire a recunoscut
că și-a băgat
mai întâi piciorul stâng prin fereastră
deranjând, sub formă de cioburi
și pământ, o glastră.

Un glas de astră
o dirija, în timp ce ea
- cu ajutorul/complicitatea vântului
 își degaja părul și celălalt picior
 din perdea
 - albită de nea -
 (curată belea!).

Pe covor, primul
ghiocel cât o furnică/mărgică
 luat la-ntrebări de-o mătușică măturică
 a recunoscut că el
 nu-i, de fapt, decât un strop de lapte
 refuzat, va să zică
de pisică.

SCABYA LUI... DA' MUKLES!

- știri în neștire -

Elevul A.N.Titalentul face pe chinezul la engleză, o scaldă la natație, dar excelează la ura de matematică...

*

Cireșele, pe care Ion Grădinarul i le-ar fi oferit din suflet, Vasilei Adurului le-a luat cu șapca.

*

Atât de leneșă a fost luna, în august '99, încât a făcut umbră Pământului...

*

Vasile Unu e leneș de face umbră pământului. Vaasilică Auneia e și mai leneș: abia de reușește să facă ceva penumbră...

*

Noblețea lui Dan Aboieroaiei se trage din stirpea Mușatinilor. Prosperitatea lui Ion Ajunsu se trage din stârpirea șobolanilor...

*

Crema economiei chiliene este guano-ul...

*

Dintr-o repetabilă eroare, la întoarcere, învinșii au fost primiți cu mare pompă funebră...

*

La adăpatul vitelor, oamenii au început să se certe pentru prioritate. Vitele, setoase, au început

să mugească... În final, din tot vacarmul, se mai distingeau doar vacile oamenilor.

*

Dintre două rele, Bulă a ales-o pe cea mai mică, de nevastă...

*

Vrând să taie lemne, directorul școlii a adus un circular. Văzând că nu-i ajung banii, a dat o circulară...

*

În cele din urmă, proiectul cultural a fost trimis în fața plutonului de execuție bugetară.

*

SARA PE SCARĂ

Oscar Ion avea o scară
și în fiecare dimineață
o rezema frumos de seară.

Urcatul pe scară
ca formă de adormire
a ochiului de soacră
al gravitației
- în lipsa de acasă a levitației -
e precum iaurtul pe vremea
insolației.

Într-o vară,
în timp ce lucra la o izolație
neprotejat și fără autorizație
- căci nu era încă seară -
Oscar Ion
- fără a fi băgat în seamă
degravitație -
s-a uscat pe scară...

(din volumul "POEZIE HILARĂ", ciclul
- "CU UN OM Ș-O SCARĂ").

ALTE)STIRI ÎN (ACEEAȘI)NEȘTIRE...

Acceptând un rol într-o telenovelă, interpretul lui Zorro s-a reprofilat pe filme de cafă și sfadă...

*

Banu Burebista a fost un finanțist get buget.

*

Verdictul juriului concursului “UMOR LA GURA TOBEI”, în cazul “Gigi Acomicoaicè”, a fost: “umor prin imprudență”.

*

Când Poetul o întâlnește pe Venus Anadyomene, în imaginație, este tentat să-i sărute, metaforic, amândouă mâinile...

*

Reputatul om de Știință a repurtat, și în acest an, noi succese și, mai ales, vechile sandale...

*

Ion Șprițaru ascultă la restaurant numai muzică sifonică...

*

Șahinșahul a fost celebru, pe vremuri, dar de la un timp a intrat parcă în anoniMat...

*

Chemat la un spectacol de binefacere - la discoteca “O ZI ÎN YAD” - Skhamma Thorru s-a dus cu truc și suflet.

*

Bătrânul Poet s-a scuzat că - uitându-și acasă ochelarii - va trebui, de 8 Martie, să spună un poem pederast...

*

Cel mai bun detergent: "BURLACU!" Spală rufele fără muiere.

*

Santy Nella a vegheat, aproape până în zori, când - deodată! - se trezi că doarme...

*

Dacă stai să compari prăfuitul nostru kilometru cu unitatea de măsură corespunzătoare din lumea anglo-saxonă, ajungi la o concluzie de mai mare-i mila...

*

Bananierii nu-s deloc interesanți. Lor li se întâmplă numai fapte banane...

*

Muzicianul N.Cinstitu a fost găsit vinovat de coruperea unor game minore...

*

Luând-o de nevastă pe EVA, ADAM a realizat - pentru prima oară, o...eva...luare...

*

Spunând bancuri bune la "Urechea Surdului", Dumitru Aveseliei arde hazul de pomană.

*

Umbra clădirii BIBLIOTECII este mai cultă decât umbrele blocurilor din jur.

*

După moarte, scoica își aruncă sicriul în care a stat înmormântată întreaga viață...

*

Împăratul Indigo l-a trimis în Halat-Alb după apa vie și după apa livadă...

*

Troienele i-au povestit lui Homer că n-au prea cunoscut zăpada.

*

Polițistu Ion Curcubeu a propus semafoare cu pietoni (euro-afro-asiatici) pentru reglementarea circulației culorilor în discotecă...

*

Agenția “CAIERUL” toarce știrea că ghemul, născut ieri-seară, ar fi fost înmormântat în cimitirul “PULOVĂRUL”.

*

Vasile Amușchiulețului a câștigat Campionatul Mondial de Box, inversiunea P.C. (prin corespondență).

*

Acarul Păun a făcut haz de macaz...

*

La concursul “MĂRUL de AUR”, Vierr Melle și-a arogat premiul I din orificiu.

*

ZooKamaDeva-City

Templul dragostei se reclădește
în fiecare noapte
pe iluziile acoperișelor
pentru motanii cu buletin.

- la oraș e un chin -

Dacă acoperișele sunt din tablă
atunci sentimentele, se crede
- din cauza emoțiilor -
ruginesc repede!

De aceea
e bine ca privirile pisicilor
- dementele! -
să-și vopsească zilnic
sentimentele...

(Din ciclul “Simțindu-se puțin stingher
Pământul și-a gândit un Cer”).

...ȘTIA TICĂ:

Jocul de polo ar fi un fel de second - handball...

*

Cocoșii de pe ambalajele de “Khnor” sunt mai frumoși, deoarece au fost pozați cu pelicula “CotKODAK”.

*

Un banchel ar fi un numismat care colecționează numai piese de pe vremea lui Caesar.

*

Pentru Vasile Adestăptăcioaie cuvântul “inteligență” a rămas multă vreme un neologism.

*

Spre sfârșitul săptămânii, Ion Asomnoroasei a reușit să transforme în realitate visul său de a dormi pe săturate.

*

Gheorghe Coincidență a observat că toate lucrurile neprevăzute se întâmplă numai “la un moment dat”.

*

Înainte de a pune punctul pe “I”, Bulă a încercat să-l vindece de răul de înălțime.

*

Vasile Abroaștei susține că numitorul comun al tuturor acțiunilor nefinalizate ar fi balta.

*

Și în această iarnă, locuitorii de la parter au primit lovitura de igrasie...

*

Un scafandru neatent e și el un om cu capul în nori...

*

Cel mai celebru DOP-MODEL a înfundat pușcăria...

*

Cu amnarul se poate aprinde focul. Dar e nevoie și de(cineva care știe să-l mânu)iască.

*

Statuia nu a mai putut fi terminată deoarece marmura a intrat în greva formei...

*

Până la urmă bătrânul medic a trebuit să dea și el mortu' popii...

*

Noua religie a viitorului mileniu ar putea fi "incultu' strămoșilor".

*

...izvoarele lucrează și duminica și chiar de "Lăsata secului"...

*

Vulturul lui Zeus a încercat să-i mănânce lui Prometeu semniFICAȚIA.

*

Eschimosul a uitat să mai măture zăpada de pe spatele troienit al renului, marcând astfel începutul grevei laponeze...

*

Cei mai celebri “oameni de paie” au fost “Împăiatu’ Roșu” și “Împăiatu’ Galben”.

*

Vulturul cu parașută e la fel de rar ca și broasca cu colac de salvare.

*

Câinii care se mai află în lanțuri, sunt urmașii prizonierilor făcuți de om în luptele de dinaintea domesticirii...

*

Încercând să fabrice trandafiri, oamenii de știință au inventat sârma ghimpată...

*

Limba este șarpele ascuns la rădăcina creierului.

*

Omul de zăpadă este singurul mamifer care hibernează vara.

*

Doi agricultori se salută scoțându-și reciproc bălăriile...

*

Supoziția nu este nevasta supozitorului!

*

Timpul este aproape la fel de veșnic precum nemurirea unui mare poet.

*

NATURA MOARTĂ DUPĂ MOTAN VIU

Ca să vâneze cât mai bine
muzica împrăștiată
prin ideea tridimensională de cameră
- printre mobile și particule de aer
tăifăsuinde cu cele de praf -
amestecul felin de păr și instincte
pândește în umbra unui somn de ocazie
la purtător...

Smocuri din blana-i melomană
atârnă plutind/dansează glumind
în ghearele muzicii jucăușe...

căci șoarecii melodiei
au ghearele auzului
cenușiu de ascuțite!

(Poveste scrisă din auzite
de la persoane
ayurite).

TEATRU S.F.

**SCIENS-FREAKISS
(vezi-bine/în burduf de câne!)**

Înscenare într-un singur act iresponsabil. Pe marginile tabloului de unică folosință, “numa’ stau” câteva personaje:

O’AYA (AYA-Y-OM?) - o vină “albă-n cioc/subțirică la mijloc”; 3 ani.

O’BATTY’N GARD - bodyguard, un berbeco-arab de vreo 60 kg, negre toate, ca icrele de aceeași culoare (sau ca cerul gurii tatălui burdufului din subtitlu.

O’YERII - WĂȘĂY dyn CROMAGNON, ciobanot-guilty, 60 de ani. - GHEO’ (care) comite de viceSAPIENS SAPIENS, alt ciobanot, de 20 de ANE.

PHIROUL de YAR, BĂ?! - îmbrăcat din cap până-n picior, în costumul de Președinte în ficțiune al O.P.U. (Organizația Pajiștilor Uimite), stăpânul de facto al Terroplanetei.

THE PHYRUL KARRE BATTY PHYROUL - un fel de stafie neomologată, care, deși bate toate personajele, nu sperie pe nimeni (“Părerea mea!”).

O'YDEE - neînregistrată încă pe ecraniile celor rămași tablou.

* * * * *

La ridiculizarea cortinei - de lână 100% - pe cele mai înalte culmi ale smintelii, în scenă se face viu - "stand-by/pe-un picior de play" - primul ciobanot...

WĂSĂY: - Mă', Gheo'! Vez' și grijăște dă "o" șî dă "i", că io oi mere să mai aduc, musai, ceva...

(După care iese din scenetă și tablou, dintr-un act iresponsabil, printr-o crăpătură a ramei, în care-i rămân bucăți disperate de cojoc. Din această cauză, până la sfârșit - că, oricum, nu mai e mult! - din tablou nu mai iese nimic.

* * * * *

(Dând la o parte - la a noastră, firește! - lâna superficialului monolog, actul teatral înscenează în tablou un "DIALOG" gratuit - moment al sponsorului/sponsorii?!, în altă gamă, dar pe aceeași gură de răi. De remarcat că, pe tot parcursul nonacțiunii, GHEO'' "vede de o-i, oi", da' rămâne tablou pe aceeași scenă, ca o stână de piatră, alungând gândul că-i vreme bună și că, după spectacol, la primăvară, va merge, poate, la săpat. Deocamdată ascultă - da' nu-nțelege - oile).

O'AYA: - Acest Wăsây este greu de stanesti-City. El nu înțelege că, aici, lângă n'OI, are de toate; că n'OI ne îngrijim de ei; că fără de ei, n-am putea exista...

CONT(i)NU ARE ÎN ALTĂ PAGINĂ!

URMA REA

BATTY d'OAYE (nelăsând-o să-și rumege gândul, măcar până la unul din capete): - Așa-i! De când, cu milenii în urmă, voi femeile ne-ați ucis spiritul practic cu metafizicul vostru, nu ne mai putem descotorosi de lâna aceasta - pură 100% - excedentară și de lupeștile coșmaruri și...

O'AYA.....și, pe scurt, singuri nu mai putem face nici O'Brânză (barză, viezure se adaugă numai dacă la spectacol asistă și locuitori d'aci). Apropò! Care dintre n'OI o fi implementat telepatico-sintagmatica zicătoare în vicecreierele ciobanoșilor de O'YERI?

BATTY (behăind a falsă mirare și ridicându-și o copită, la alegeri): - Cum, cine? Una din gemenele refugiate dintre Tigru și Eufrat, akkademicienele My x Tza.

* * * * *

(Profitând de ridicarea copitei, redevine vertical ultimul personaj vizibil, dar nu și cel din turmă!)

PHYROUL de YAR, BĂ?! (verde la față de indignare, mimează sugestiv, oscilând în bătaia gândului THE PHYROULUI): "Ovine proaste! Dacă n-am avea nevoie de v'OI ca frizeri-zilieri-bioroboți/v-am da pe etichetele lupilor-killeri -, pe toți/și ovine și ciobanoși!

(Astfel gândi în sinea lui PHYROUL de YAR, BĂ?! “tuns punk/bătând ritmul din bocanc”).

* * * * *

(Cânele acelor vremuri fiind invitat să poarte colacii la o nuntă, pe alt picior de play, turma fu salivată, până la urmă de...)

O'YDEE: «...”și ce păcat că toate acestea nu vor exista decât în viitoarea mea imaginație/bolnavă de insolație...”»

(...crezu că, “stă și gândește”, singura de ea/ce se plictisea/...în țeasta lui GHEO’, vicomitele de “SAPIENS, FRATRE, SAPIENS!

«APAAĂ! APAAĂ!» (strigă în cădere)

CORTINA

(lovită de sapă).

La el acasă, în Zonagării,
Mihapictorul e înconjurat
de îngeri și sfinți,
precum strămoșul mioritic
de mieii lui cumiști.

Dacă n-ar fi binecunoscuți
de-ai noștri,
îngerii/sfinții lui
ar părea prizonierii în efigii
ai unei noi și pitorești
religii

- sau dacă mă exprim mai corect -
pionierii unui nou (deși, deja, vechi)
continent.

Dar s-ar putea să nu fie
deloc așa și pânzele lui
să fie, de fapt, niște
îngerodroame de serviciu
pentru extraterestri care,
mai oboșiți - mai din capriciu,
s-ar putea odihni din zbor
în survolul lor ocrotitor.

Și, uite-așa din vorbă-n vorbă,
am ajuns și la capătul oboșit

al misterului
când aflăm ca, de fapt,

Mihaipictorul a convocat
- pentru o scurtă ședință de lucru
în încăperea lui de bloc
o parte din populația
Cerului.

AR FI FOST MAI BINE...

MOTTO: “Mai binele e
dușmanul!”

...Să mă fi culcat!
Dar certitudinea
inutilității de-a scrie
n-a fost prea precisă...

...Să fi dormit?
Dar incertitudinea
îndemnului de-a scrie
era foarte precisă.

...Să nu fi scris!?
Dar certitudinea
utilității incertitudinilor
cochetează cu ambiguitatea...

— & —

Unui plutonian
până la noi și înapoi
nu i-ar trebui nici un an!

- Firește că plutonian! -

— & —

(Din volumul “Stângul la replică”,
scris pe tăblițe de lut cu cuiu/pentru
prietenii GHITĂ și PUIU)

ULTIMUL PROST(-SCRIPTUM?)

LOGICA DE FIER (VECHI): “Am crezut că, aruncată pe
mormanul de fier vechi, nu mai sunt bună de nimic.”, gândi
cutia goală de conserve. Dar, de la o vreme, a început să mă
oxideze o idee!”

*

V1. - Îți duci calul, în “POIANA lui IOCAN”, la păscut?

W2. - Da’ de unde! Îl duc pentru o reparație capitală.

*

Vasile 1 și Wasylle 2
au ieșit din bar cântând la oboi
- lăsând impresia că sunt ai prieteniei ași -
dar s-au despărțit, aproape furioși
după numai câțiva bași...

*

- “Pleacă de la soare, proasto!”, strigă apa din găleata ce
trecea să umple oalele, de pe cuptor. “Ai să faci insolație!”

- “M-am săturat!”, răspunse (cu S.T.) apa din troaca
găinilor. “Decât o astfel de viață, mai bine nor!”

*

- De ce a rămas ursul fără coadă?

- Așa i-a fost ...ursita!

*

- “Cred că Ion are gălbenare...”

- “Iluzie!Oftică...”

*

Prietenii ar fi vrut să-l audă pe Vasile Nemțitu’ povestindu-le despre Valea Rinului, Berlin... Dar acesta s-a mulțumit să-i salute, în treacăt, din merț...

*

La noaptea de naștere a lui Lupișor, lupoi au venit, și acompaniați de taraful “VISCOLUL”, i-au urlat: “La Mulți (ciob)ani!

*

“L-am întrebat pe S.Urdu dacă e adevărat că și-a luat «Toyota» și nu mi-a răspuns...”

“Nu... «Audi».”

*

“Bine, Moș Ioane, azi, la împlinirea a 110 ani, de unde ai mai scos-o că te-ai născut acum 70 de ani?”

“Ei, mi-a venit și mie așa, din senil...”

*

Cu pistolu-n mâna-i tremurândă, bătrânul gangster îl amenință pe tânărul miliardar:

“- Anii sau viața?!”

*

Flacăra i-a spus lumânării - care o asculta, topindu-se de plăcere - că are dreptul la nemurire. Trebuie numai (să-l) ceara...

*

“- Aveți 2 Kg de zahăr, mai mari, pentru bărbați?”

“- Ne pare rău, dar nu avem decât 2 Kg, mai mici, pentru copii...”

*

“- D-le Bank Kerr, nu-mi împrumutați și mie 1.000.000, să beau și eu o bere?”

“- Măi, David Coperfield!, să știi c-am înțeles iluzia.”

*

“- ...Alte minuni ale lumii au mai fost: Venus din Milă, Discoboul, Statuia zeului Acollo, și cele ale zmeilor germani (Herr Mess și Herr Kulle). Toate au fost disculpate în mari mure...

*

ERATA (rea) FINALĂ

- dar

cu multe “GREȘELI DE PITAR” -

Vrând să câștige, cu orice(dis)preț, jockeyul dădu biciclete cailor.

*

...Apoi, discuția despre gunoi a intrat pe un fâraș normal.

*

În final protagonistul din “BUTTERFLY” a ieșit la lampă...

*

Deși le-a ridicat, ca tot omu’, Gheorghe Urbanu nu și-a folosit cucoanele în agricultură...

*

În partidul său, Ion Agardienei se bucura de mult respect, el fiind un om de pază.

*

“Baba de la Roman nu-i acelaș personaj cu suveranu’
poncif”, dzâsă Pătru dân Banat...

*

La ultimul Campionat European, trimisul nostru specia
(de-acasă), a bătut “CÂMPII” cu 3 - (zer) 0!

*

Bănuitul agresor a fost achitat, pe motiv că acuzația n-a
avut argumente bine întemnițate (adică, n-a avut femei).

*

Deoarece linșarea de carte n-a mai avut loc, reactorul tv.
al prostului local și-a realizat emisiunea printr-o formulă blazată
pe farmec personal, pe alocuri, ușor accelerat. (Colegiul din
Reactic).

*

Finanțele engleze sunt sănătoase deoarece folosesc numai
lire sterile.

*

“Îmi place mai mult Apusul, de aceea la Orient mă voi
referi numai occidental”.

*

Marea Britanie se compune din: Anglia, Scoția, Irlanda de
Nord și Tara Galeșilor...

*

Capra n-a reușit să sară casa, deși a mai înțărcat o dată...

*

Cllow Null era trist, deoarece Drre Sorryul îi cam purta
zâmbetele.

*

Magistratul Iom Câne a fost sancționat pentru vax
intelectual și luare de mâță.

*

Toate zvonurile socotite false, până la urmă s-au conformat...

*

...”și, uite-așa, telenovela, fără să ne dăm seama, ne poluează mintea gu noi și gunoi episoade...”

*

Dând volumului titlul de “ODISEX”, poetul a cam sexagerat...

*

Greșesc cei care cred că toate examenele pot fi luate (numai) din mers(i).

*

“Sunați numai la telefoanele cu centrale vegetale.”

*

Locotenentul de artilerie a fost acuzat de obuz în serviciu...

*

Bucătarul, care a cam tras la măsea, se simte cu musaca pe căciulă...

*

La vremea lui, serialul “MARIA MERCEDES” s-a crezut BUIK-ul pământului.

*

Poliția telecomunicațiilor l-a prins furând pe hoț-line...

*

V. Delly Catul, vorbind despre protecția animalelor, a spus brute și nevrute.

*

...toate bârfele de mai sus provin dintr-o scursă, care n-a reușit să-și păteze anonimatul.

*

CUPRINS

CARTEA I.....	7
GROAPA FURATĂ	7
ASTEIA - S GÂNDURILE CU ELE DEFILĂM	8
CARRARA ...CĂ N'AR ARA.....	10
AMINTIRI DIN COPILĂRIILE MELE	11
IMACULATA PERCEPȚIE	15
TEORIE BLACKE CU 3 GĂURI.....	16
AUTOPORTRET CU TOMOGRAFIE	18
SMINTISSIME	19
DAGA DUBITO, DECI MĂ ÎNDOIESC	23
ANTIRĂZBOINICĂ, DAR CU UN PISTOL, DOUĂ GLOANȚE ȘI UN P.S.	24
CASTELUL DIN CĂRȚI DE SHOCKMOTTO	25
STATUIATOTH.....	27
DE-A BABA-VORBA – PROVORBE ȘI THECĂTURI	29
PSEUDOTRIPTIC DE SINGURĂTATE	32
PROST-SCRIPTUM	34
PRIETENUL LUI FIECARE.....	36
NESPERIATA SPERANȚĂ.....	38
CUVINTE ÎN EXCURSIE.....	39
ERRATA (TĂ)	40
INTER - MEZZO 1X2	43
CENUȘILE - TOATELE! - SUNT.....	45

O PAPADIE	45
OCEANUL ESTE UN CER.....	45
PRIVIRE DE PE TERASĂ	45
SADISM DE DOUĂ PARALE	45
INDIVIZII CU GABARIT DEPĂȘIT	46
MAI MULTE MAIMUTE	46
DESI POPULATIA GLOBULUI.....	46
DACA NU VOM ARUNCA.....	46
UN CEAS CU CUC	46
ÎN FIECARE CLIPĂ	47
CEASUL ESTE UN ROBOT.....	47
M-AȘ PUNE-N PAT.....	47
FANTOMA TIMPULUI	47
O STEA NU-I DECÂT	48
UN COPAC SINGURATIC.....	48
DON QUIJOTE	48
...DISPERAT CA UN CUVÂNT	48
INTELEPCIUNE DE CUȘCĂ	48
O NOUĂ SPECIE	49
AȘA CEVA	49
CARTEA A II-A	51
ULTIMA PG.	53
TEHNICA-I DIVINĂ	54
NONDISPUTA.....	55
LIRICĂ DE IARNĂ	56
IARNA DELIR(ICĂ)	57
CÂNTEC PENTRU ADORMIREA OMULUI DE ZĂPADĂ	
.....	58
SCABYA LUI ... DA' MUKLES!.....	59
SARA PE SCARĂ	61
ALTE)STIRI ÎN (ACEEAȘI)NEȘTIRE.....	62

ZOOKAMADEVA-CITY	65
...ȘTIA TICĂ:.....	66
NATURA MOARTĂ DUPĂ MOTAN VIU	69
TEATRU S.F.....	70
LA EL ACASĂ, ÎN ZONAGĂRII,.....	74
AR FI FOST MAI BINE... ..	76
ULTIMUL PROST(-SCRIPTUM?)	78
ERATA (REA) FINALĂ.....	81

**Consilier editorial - Viorel Marineasa
Tehnoredactare - Attila Hizo
Imprimat la TIPOGRAFIA MARINEASA
Str. Mureș 34, 1900 - Timișoara
Tel. 056/18.32.57
E-mail: sunca44@hotmail.com**

**Cărțile Editurii Marineasa se pot comanda și pe Internet,
la adresa: www.carte.ro**

**Contravaloarea timbrului literar se virează în contul ASPRO nr. 45.10.80.12.108
- BCR - Sector I București**